14.1 pag. 88.

– mi tõne sunst wällä, ehk jälle: paiskas tõne äbematu mulle sedä ehk sedä suul julgel öelda.

11.) Toona wiimati räägin sääl ja sääl. Tähendab mõned päiwad ehk mõned nädalad taggasi arwada räägin sääl ehk sääl. —

12.) Kui mõnda inimest ruski wäga alwasst peetakse ja tämägä rooera wõsi ümbär räägitakse, süs öeldakse: Tädä peetakse sääl jala talluskaks! — ehk jälle: Tämä on neil kui wana toa lund. — ja weel: wana tõõ rähn ehk jälle: tõõ tüng, tõõ ruun. — Kui mõnda inimest mõnes talus enam tõõle sunnitakse kui tõist. —

13.) Selle sama eilise filmaga pean tõõd tegema. Jõh. – Ilma õfel õleks magada lastud pean tõõd tegema.

14.) Mina waine pean alandi mõisa auguse orjama. Tähendab: Pean alandi mõisas tööd tegema. —

Sün olen nüüd mõnda üttelust, midä meie pool rahwas sagedaste räägides pruugiwad, nagu nurjad ja simpu sidonud, (kõne räägendade nimel.) Aga on tea sugugi, kas nad ka põhjalikud on. Olen hää kui mõni neist tulutamise ajal sarja

alle langeks ja salwe põlbaks! —

I Kõõwlid annawad imeilusa lapsele armu.

Wanal ajal elänes rõõm üks eestlane ja proowa üsnä sõjaline ja südamest armastas abi elu.

Üks ainus weike kütkes oli wast neile sumal abi elu rõõmuks sinnisnud, keda nad ellaste nii silma tera mõlemad eitsid ja armastid.

Kui see tüttar joo kaks ehk seitse aastat wana oli, süs sõitas eestlane ühe kauge ja tarwilise reisi päale! — Kodont wällä mennes sinnitas proowale: et ta kõigeti pidi lapse eest peab hoolt kandma ja walwama et midägi ädä ega õnnetust tõmäle ei johtuks tulema. —

Proowa lubas emalikna oolega kõik teha ja hoolitseda, midä iganes ja üteles tämä aga oma nõrusses (jõuab) jõuwab oma tütre hoks. —

Esi õtsa hoolitses ja armastas ta küll oma last emälikult, aga nii eestlane ja kauwaks reisu päle jäi, jäid süs muutis asi üsnä alwale külgele; ninda et omä kohta need teod sugugi ei kõlba, mis nüüd ette tulid! — —